

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia **26.08. 2021 r** Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. odmówił T. G. prawa do emerytury z uwagi na to, że po dniu 1.01.1999 r nie podlegał ubezpieczeniom emerytalno – rentowym, nadto nie został udowodniony okres podlegania ubezpieczeniom – 1.09.1972 – 15.07.1980 r.

/decyzja – k. 60 akt ZUS/

T. G. wniósł odwołanie od powyższej decyzji, podnosząc, że wykazywał sporne zatrudnienie zeznaniami świadków, natomiast nie dysponuje dokumentami z tamtego okresu.

/pismo – k. 3/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując, jak w zaskarżonej decyzji.

/odpowieź na odwołanie – k. 5/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca T. G. urodził się w dniu (...)

/bezsporne/

Od 1.09.1972 r podjął naukę w szkole zawodowej przyzakładowej, gdzie odbywał praktyki trzy razy w tygodniu i dwa dni się uczył.

/zeznania wn - cy e - prot. 14.01.2022 00:01:33 w zw. z e- prot. z dnia 20.04.22 00:01:58/

W dniu 14.06.1975 r ukończył (...) Szkołę Zawodową dla pracujących (...) Zakładów (...).

/kserokopia świadectwa – k. 19 akt ZUS/

W okresie 26.10.1977 – 15.10.1979 r odbywał zasadniczą służbę wojskową.

/kserokopia książeczki – k. 22 -23 akt ZUS/

W dniu 14.11.1979 r została zawarta umowa o pracę po odbyciu służby wojskowej z zachowaniem ciągłości od 1.09.1972 r pomiędzy R. w S. a wnioskodawcą na stanowisku ślusarz, w pełnym wymiarze czasu pracy. Wnioskodawca został zobowiązany do zgłoszenia się do pracy w dniu 14.11.1979 roku.

/umowa – k. 27 akt ZUS/

Od 1. 08.1981 r podlegał ubezpieczeniu w KRUS

/okoliczność bezsporna/

W 2015 r wnioskodawca wypełnił kwestionariusz w KRUS dotyczący okresów ubezpieczenia, w którym podał, że okres 16.10.1979 – 31.07.1981 to brak ubezpieczenia.

/kwestionariusz –k. 2 akt KRUS/

W dniu 30.12.2020 r zostało wystawione zaświadczenie przez Zespół Szkół nr (...) w S., z którego wynika że wnioskodawca w okresie 1.09.1972 – 14.06.1975 był zatrudniony na stanowisku ucznia nauki zawodu.

/pismo – k. 25 akt ZUS/

W dniu 14.04.2021 r wnioskodawca złożył wniosek o emeryturę.

/wniosek – k. 1 akt ZUS/

W informacji o okresach składkowych i nieskładkowych wnioskodawca wskazał jako okres składkowy 1.09.1972 – lipiec 1980 (1.09.1972 – 14.06.1975 – praca jako uczeń szkoły zasadniczej dla pracujących, 14.06.1975 - 26.10.1977 – praca w zakładzie (...), 26.10.1977 – 15.10.1979 – zasadnicza służba wojskowa, 15.10.1979 – 15.07.1980 – praca w zakładzie (...))

/informacja – k. 9 akt ZUS/

Wnioskodawca pobiera rentę rolniczą z zaliczonym okresem odbywania czynnej służby wojskowej. Decyzją z dnia 13.01.2021 r ma ustalone prawo do emerytury rolniczej od 3.01.2021 r – świadczenie zawieszono.

/pismo – k. 42 akt ZUS/

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny materiału dowodowego i zważył, co następuje :

W świetle zebranego materiału dowodowego odwołanie wnioskodawcy jest niezasadne.

Zgodnie z art. 24 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego co najmniej 60 lat dla kobiet i co najmniej 65 lat dla mężczyzn, z zastrzeżeniem art. 46, 47, 50, 50a, 50e i 184.

Zgodnie z art. 25 ustawy emerytalnej podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w art. 24, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art. 173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust. 1a i 1b oraz art. 185.

Zgodnie z art. 26 ustawy emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art. 25 przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust. 5 i art. 183.

Zgodnie z art. 173 ustawy dla ubezpieczonych urodzonych po dniu 31 grudnia 1948 r., którzy przed dniem wejścia w życie ustawy opłacali składki na ubezpieczenie społeczne lub za których składki opłacali płatnicy składek, ustala się kapitał początkowy.

Kapitał początkowy stanowi równowartość kwoty obliczonej według zasad określonych w art. 174 pomnożonej przez wyrażone w miesiącach średnie dalsze trwanie życia ustalone zgodnie z art. 26 ust. 3 dla osób w wieku 62 lat.

Wartość kapitału początkowego ustala się na dzień wejścia w życie ustawy.

Pierwszej waloryzacji kapitału początkowego dokonuje się od dnia 1 czerwca 2000 r. przez pomnożenie tego kapitału wskaźnikiem wzrostu przeciętnego wynagrodzenia z 1999 r., pomniejszonego o naliczone i potrącone od ubezpieczonego składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i chorobowe, w stosunku do przeciętnego wynagrodzenia za 1998 r.

Drugiej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1 czerwca 2001 r. dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-5, 9 i 10 oraz w art. 25a.

Trzeciej waloryzacji przeprowadzanej od dnia 1 czerwca 2002 r. oraz kolejnych dokonuje się na zasadach określonych w art. 25 ust. 3-8 i 10 oraz w art. 25a. Kapitał początkowy ewidencjonowany jest na koncie ubezpieczonego.

W wyniku przeprowadzonej waloryzacji kapitał początkowy nie może ulec obniżeniu.

Zgodnie art. 174 kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53, z uwzględnieniem ust. 2-12.

Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejścia w życie ustawy:

- 1) okresy składkowe, o których mowa w art. 6;
- 2) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 5;
- 3) okresy nieskładkowe, o których mowa w art. 7 pkt 1-3 i 6-12, w wymiarze nie większym niż określony w art. 5 ust. 2.

Przy ustalaniu kapitału początkowego do okresów, o których mowa w art. 7 pkt 5 stosuje się art. 53 ust. 1 pkt 2.

Podstawę wymiaru kapitału początkowego ustala się na zasadach określonych w art. 15, 16, 17 ust. 1 i 3 oraz art. 18, z tym że okres kolejnych 10 lat kalendarzowych ustala się z okresu przed dniem 1 stycznia 1999 r.

Do obliczenia kapitału początkowego przyjmuje się kwotę bazową wynoszącą 100% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w II kwartale kalendarzowym 1998 r.

Przy obliczaniu kapitału początkowego część kwoty bazowej wynoszącej 24% tej kwoty mnoży się przez współczynnik proporcjonalny do wieku ubezpieczonego oraz okresu składkowego i nieskładkowego osiągniętego do dnia 31 grudnia 1998 r.

Staż ubezpieczonego, o którym mowa w ust. 8, określa się w pełnych latach, z tym że jeżeli ubezpieczony ma więcej niż 6 miesięcy tego stażu ponad pełne lata, staż ten zaokrągla się w górę.

Staż ubezpieczeniowy i wymagany staż, o których mowa w ust. 8, określa się w dniach, jeżeli jest to dla ubezpieczonego korzystniejsze.

Zgodnie z art. 175 ustawy ubezpieczeni oraz płatnicy składek zobowiązani są do przekazywania Zakładowi, w terminie i trybie ustalonym przez organ rentowy, dokumentacji umożliwiającej ustalenie kapitału początkowego nie później niż do dnia 31 grudnia 2006 r. Przepisy art. 115 ust. 1-3, art. 116 ust. 5, art. 117, 121, 122 ust. 1, art. 123 9 , 124 i 125 stosuje się odpowiednio.

Płatnicy składek są zobowiązani do skompletowania dokumentacji umożliwiającej ustalenie kapitału początkowego dla ubezpieczonych, za których przekazują do Zakładu imienne raporty miesięczne, a następnie przekazania tej dokumentacji na żądanie organu rentowego i w terminie wyznaczonym przez ten organ.

Dla osób, które nie pozostają w ubezpieczeniu, kapitał początkowy ustala się na ich udokumentowany wniosek.

Ustalenie kapitału początkowego następuje w formie decyzji organu rentowego. Organ rentowy wydaje decyzję w sprawie kapitału początkowego w terminie do dnia 31 grudnia 2006 r. Od decyzji organu rentowego przysługują osobie zainteresowanej środki odwoławcze określone w odrębnych przepisach.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 1 i 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych za okresy składkowe uważa się okresy ubezpieczenia oraz czynnej służby wojskowej. Zgodnie z ust. 2 tego przepisu pkt. 1 okresem składkowym jest także zatrudnienie po ukończeniu 15 lat życia na

obszarze Państwa Polskiego - w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową,

Przedmiotem żądania wnioskodawcy w niniejszej sprawie było doliczenie do stażu pracowniczego okresu zatrudnienia w zakładach (...), w tym także okresu zatrudnienia w związku z pobieraniem nauki. Natomiast poza sporem pozostawała kwestia, że wnioskodawca nie posiadał okresów pracowniczego ubezpieczenia po 1.01.1999 roku.

W świetle § 22 ust. 1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz. U. z 2011 r. Nr 237 poz. 1412) jeżeli ustawa nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania oraz spółdzielczej umowy o pracę jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności: legitymacja ubezpieczeniowa, legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia.

Zgodnie zaś z ust. 2 w/w przepisu, jeżeli ustawa przewiduje możliwość udowodnienia zeznaniami świadków okresu składkowego, od którego zależy prawo lub wysokość świadczenia, dowód ten dopuszcza się pod warunkiem złożenia przez zainteresowanego oświadczenia w formie pisemnej lub ustnej do protokołu, że nie może przedłożyć odpowiedniego dokumentu potwierdzającego ten okres.

Ograniczenia dowodowe zawarte w § 22 rozporządzenia dotyczą wyłącznie postępowania przed organem rentowym. Natomiast w postępowaniu przed sądem okoliczności mające wpływ na prawo do świadczeń lub ich wysokość mogą być udawadniane wszelkimi środkami dowodowymi./por. w tym zakresie wyrok SN z dnia 2 lutego 1996 r, II URN 3/95, OSN 1996/16/239/

Z ustaleń, poczynionych na podstawie złożonych dokumentów i zeznań wnioskodawcy oraz świadków nie sposób ustalić w sposób pewny, że wnioskodawca podlegał ubezpieczeniu w spornym okresie.

Odnosząc się do pierwszego okresu – okresu nauki w szkole zawodowej, to przypomnieć należy, że zgodnie z treścią art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu (...) za okresy składkowe, o których mowa w ust. 2 uważa się również okresy zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia na obszarze Państwa Polskiego - w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłek z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową. Użyte w wymienionym przepisie pojęcie "zatrudnienia" oznacza pozostawanie w stosunku pracy. Na gruncie przepisów Kodeksu pracy o zatrudnianiu młodocianych, młodociani w okresie nauki zawodu pozostawali z zakładem pracy (pracodawcą) w stosunku pracy. Nie pozostawali natomiast w stosunku pracy, lecz w administracyjnoprawnym stosunku nauki ze szkołą, młodociani uzyskujący kwalifikacje zawodowe w okresie nauki w zasadniczej szkole zawodowej, tak też było w przypadku ubezpieczonego. Przez cały okres nauki w szkole ubezpieczony posiadał status ucznia. W żaden sposób nie wykazał, że w tym otrzymywał wynagrodzenie. Ubezpieczony nie wykazywał, aby podpisał z R. umowę o pracę, ani też by R. odprowadzał za niego składki na ubezpieczenie społeczne. Co prawda z umowy z dnia 4.11.1979 r wynika ciągłość zatrudnienia, ale wobec braku innych dowodów i rozbieżności w pozostałym materiale dowodowym, dowód ten okazał się niewystarczający. Z załączonego bowiem arkusza ocen nie wynika, aby została zawarta jakakolwiek umowa pomiędzy zakładem pracy, a wnioskodawcą. Wskazany jest jedynie przedmiot „zajęcia praktyczne”. Zatem wystawione na tej podstawie zaświadczenie przez szkołę nie znajduje podstaw.

Brak też dostatecznego dowodu na ustalenie wymiaru ewentualnego czasu pracy, ponieważ zeznania wnioskodawcy i świadków w tym zakresie nie są zbieżne. Wnioskodawca zeznał, że dwa dni chodził do szkoły, przez trzy dni odbywał praktyki po 8 godzin, natomiast świadek S. zeznał, że było „trochę szkoły, trochę praktyk”.

Co do kolejnego okresu – po dniu ukończenia szkoły aż do momentu rozpoczęcia zasadniczej służby wojskowej, to także nie ma żadnego dokumentu potwierdzającego to zatrudnienie oraz wymiar czasu pracy, a zeznania wnioskodawcy i świadków także nie w pełni się pokrywają. Wnioskodawca zeznał, że nie ma na za ten okres umowy, natomiast podjął pracę w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku ślusarza. Świadek Z. nie był w stanie określić, nawet w przybliżeniu daty początkowej i końcowej stosunku pracy wnioskodawcy oraz wskazał odmienne stanowisko pracy wnioskodawcy. Co prawda świadek S. potwierdził wersję wnioskodawcy, ale wobec wyżej sprecyzowanych rozbieżności i braku dowodów z dokumentów, brak było podstaw do ustalenia tego okresu jako bezsprzecznie wykazanego.

Co do okresu służby wojskowej – to okres ten został uwzględniony w świadczeniu rentowym wnioskodawcy w KRUS.

Natomiast co do okresu po zakończeniu służby wojskowej, to podnieść należy, że wnioskodawca dysponuje umową o pracę z dnia 14.11.1979 r, jednakże w kwestionariuszu dotyczącym posiadanych okresów składkowych i nieskładkowych wskazał, że podjął pracę po służbie wojskowej od dnia 15.10.1979 r, natomiast świadek S. nie precyzuje konkretnej daty powrotu do pracy. Przy czym z umowy wynika, że wnioskodawca jest zobowiązany do podjęcia pracy od 14.11.1979 r. W ocenie Sądu posiadanie umowy o pracę nie jest równoznaczne ze zgłoszeniem się do pracy i jej kontynuowaniem, w świetle dodatkowo kwestionariusza KRUS, w którym wnioskodawca wskazywał, że okres od 16.10.1979 r jest okresem bez ubezpieczenia.

Zatem twierdzenia wnioskodawcy, że pozostawał w ubezpieczeniu w spornych okresach, nie zostały poparte jednoznacznymi i pewnymi dowodami.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, bowiem brak jest okresów, na podstawie których byłaby możliwość wyliczenia wysokości emerytury.